

ROZHODNUTIE

Číslo: 064/36986/2023/PR/SD
Číslo spisu: 6637-2023-BA

V Bratislave dňa 27. 12. 2023

Predseda Úradu pre reguláciu sieťových odvetví ako orgán príslušný na konanie podľa § 5 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov v spojení s § 5, § 57 ods. 2 a § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov vo veci odvolania proti rozhodnutiu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru regulácie elektroenergetiky č. 0128/2023/E-SD z 02. októbra 2023

rozhodol

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov tak, že odvolanie spoločnosti Veolia Utilities Žiar nad Hronom, a.s., Priemyselná 12, 965 63 Žiar nad Hronom, IČO: 44 069 472, **z a m i e t a** a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru regulácie elektroenergetiky č. 0128/2023/E-SD z 02. októbra 2023 **p o t v r d z u j e**.

Odôvodnenie:

1. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, odbor regulácie elektroenergetiky (ďalej len „úrad“ alebo „prvostupňový orgán“) vydal dňa 02. októbra 2023 rozhodnutie č. 0128/2023/E-SD, č. sp. 5468-2023-BA, ktorým bola spoločnosti Veolia Utilities Žiar nad Hronom, a.s., Priemyselná 12, 965 63 Žiar nad Hronom, IČO: 44 069 472 (ďalej len „účastník konania“) uložená úhrnná pokuta podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach (ďalej len „zákon č. 250/2012 Z. z.“) v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z. vo výške 1 950,- eur za spáchanie správnych deliktov tým, že účastník konania
  - porušil povinnosť podľa § 14 ods. 5 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z., pretože v lehote do 31. augusta 2022 nepredložil úradu návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia 2023 - 2027 pre regulovanú činnosť pripojenie do sústavy, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z.,
  - porušil povinnosť podľa § 14 ods. 5 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 324/2022 Z. z., pretože v lehote do 31. októbra 2022 nepredložil úradu návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia 2023 – 2027 pre regulovanú činnosť prístup do distribučnej sústavy a distribúcia elektriny, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 324/2022 Z. z.

2. Rozhodnutie č. 0128/2023/E-SD z 02. októbra 2023 (ďalej len „rozhodnutie“) bolo účastníkovi konania doručené 02. októbra 2023.
3. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v súlade s § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 17. októbra 2023 a zaevidované pod č. 36986/2023/BA (ďalej len „odvolanie“).
4. Vzhľadom na to, že prvostupňový orgán nerozhodol o odvolaní podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku, predložil dňa 25. októbra 2023 v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku odvolanie spolu so spisovým materiálom predsedovi Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ako orgánu príslušnému na konanie o odvolaní (ďalej len „odvolací orgán“).

I. Prvostupňové konanie

5. Prvostupňový orgán oznámením č. 31502/2023/BA z 22. augusta 2023 začal konanie proti účastníkovi konania vo veci uloženia pokuty za porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z. V oznámení o začatí správneho konania prvostupňový orgán oznámil účastníkovi konania, že podkladom pre vydanie rozhodnutia vo veci uloženia pokuty budú úradom zistené porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z. nedodržaním povinností ustanovených v § 14 ods. 5 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a § 14 ods. 5 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 324/2022 Z. z. Oznámenie o začatí správneho konania bolo doručené účastníkovi konania 05. septembra 2023.
6. Prvostupňový orgán oznámením č. 31502/2023/BA z 22. augusta 2023 účastníkovi konania zároveň uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku sa pred vydaním rozhodnutia môže oboznámiť s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie do desiatich pracovných dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.
7. Účastník konania doručil prvostupňovému orgánu dňa 20. septembra 2023 vyjadrenie k oznámeniu o začatí správneho konania.
8. Prvostupňový orgán po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a následkov porušenia povinnosti vydal 02. októbra 2023 rozhodnutie, ktorým účastníkovi konania uložil úhrnnú pokutu vo výške 1 950,- eur podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z. za spáchanie deliktov uvedených v rozhodnutí. Rozhodnutie bolo účastníkovi konania doručené 02. októbra 2023.

II. Odvolanie účastníka konania

9. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v zákonom ustanovenej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 17. októbra 2023. Účastník konania odvolanie proti rozhodnutiu odôvodnil nasledovne.
10. Účastník konania uviedol, že podáva odvolanie proti rozhodnutiu, ktoré napáda v celom rozsahu. Účastník konania poukázal na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, § 3 ods. 1, 2, 4, 5 a § 46 správneho poriadku. Účastník konania uviedol, že úrad vyvodil nesprávny právny záver, postup úradu považuje v hrubom rozpore s ústavnými princípmi

a v rozpore s § 3 ods. 1, 2 a 4 správneho poriadku, podľa ktorých je správny orgán povinný chrániť záujmy účastníka konania ako právnickej osoby, a dbať na to, aby mohol účinne obhajovať svoje záujmy a svojím postupom v konaní ho nadbytočne nezaťažovať. Účastník konania je tak názoru, že rozhodnutie je svojvoľné a v rozpore s princípom legality (čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky) a zásadou legality (§ 3 ods. 1 správneho poriadku).

11. Účastník konania má za to, že úrad nekonal v súlade s princípom legality, keď svoj záver o spáchaní správneho deliktu pri prvom a druhom porušení vyslovil aj napriek nemožnosti podať návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia 2023 - 2027 pre regulovanú činnosť pripojenie do sústavy v lehote do 31. augusta 2022, pretože absentovala sekundárna legislatíva úradu ustanovujúca cenovú reguláciu pripojenia do sústavy na prvý rok regulačného obdobia, a zároveň, napriek nemožnosti podať návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia 2023 - 2027 pre regulovanú činnosť prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny v lehote do 31. októbra 2022, pretože absentovala sekundárna legislatíva úradu ustanovujúca cenovú reguláciu prístupu do distribučnej sústavy a distribúcie elektriny na prvý rok regulačného obdobia. K spáchaniu správnych deliktov nedošlo, vzhľadom na to, že účastník konania nemohol z objektívnych dôvodov postupovať v zmysle zákona a podať návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia, a to z dôvodu chýbajúcej sekundárnej legislatívy. Cenovú reguláciu totiž v konkrétnostiach upravujú podzákonné predpisy vo forme vyhlášok, pričom vyhláška Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 246/2023 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia vybraných regulovaných činností v elektroenergetike a niektoré podmienky vykonávania vybraných regulovaných činností v elektroenergetike (ďalej len „vyhláška č. 246/2023 Z. z.“) bola vydaná až dňa 14. júna 2023, s účinnosťou od 01. júla 2023. Podľa § 1 vyhlášky č. 246/2023 Z. z., v ktorej je okrem iného upravená aj regulácia činnosti pripojenia a prístupu, regulačným obdobím je 6. regulačné obdobie od 1. januára 2023. Súčasne, však v zmysle § 37 ods. 1 sa podľa vyhlášky č. 246/2023 Z. z. postupuje pri vykonávaní cenovej regulácie až na rok 2024. Predchádzajúca vyhláška Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 18/2017 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike a niektoré podmienky vykonávania regulovaných činností v elektroenergetike v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 18/2017 Z. z.“), na účely predkladania cenových návrhov zase nie je použiteľná, keďže sa v súlade s § 1 písm. a) vzťahuje na regulačné obdobie rokov 2017 až 2022. Úrad pri zmene regulačného obdobia (ktoré pôvodne platilo do roku 2021) a tzv. preklopení sekundárnej legislatívy upravujúcej cenovú reguláciu v elektroenergetike vytvoril vákuum, počas ktorého nebolo možné jednoznačne ustáliť, ktorou vyhláškou sa má účastník konania riadiť. Rozpor v sekundárnej legislatíve nemôže byť daný na ťarchu účastníka konania, tento postup úradu je v rozpore s princípmi právneho štátu a zásadami správneho konania. Na uvedených nejasnostiach sa účastník konania nijako nepričinil, a nie je spravodlivé, aby dané rozpory v sekundárnej legislatíve boli pričítané len na ťarchu regulovaných subjektov.
12. Účastník konania uviedol, že zo strany úradu nedošlo v prípade prvého a druhého porušenia k spoľahlivému záveru o porušení právnej povinnosti, pretože neboli naplnené predpoklady na splnenie uvedenej povinnosti. V čase vytýkaného prvého a druhého porušenia absentovali predpoklady na splnenie si povinnosti účastníkom konania, sekundárna legislatíva úradu ustanovujúca cenovú reguláciu v elektroenergetike pre návrh ceny pripojenia do sústavy a návrh ceny za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny na prvý rok regulačného obdobia. Účastníkovi konania nie je zároveň jasné, ako by úrad vykonával cenovú reguláciu v elektroenergetike bez absentujúcej vyhlášky ustanovujúcej cenovú reguláciu na prvý rok regulačného obdobia.

13. Absentujúce prijatie všeobecne záväzného právneho predpisu úradu, ktorého vydanie predpokladá zákon č. 250/2012 Z. z., a ktorý predpis má upraviť podrobnosti o postupe regulácii cien a podrobnosti o návrhu ceny, nemôže spôsobovať porušenie právnej povinnosti účastníka konania. Ústavný súd Slovenskej republiky posúdil vydanie cenového rozhodnutia bez absentujúcej právnej úpravy (Nález ÚS SR, I. ÚS 95/03): „*Tým, že úrad neprijal potrebný vykonávací právny predpis, neuplatnil transparentne svoju normotvornú právomoc, čím znemožnil predvídať úpravu špecifického okruhu spoločenských vzťahov týkajúcich sa regulácie cien. Je nepochybné, že práve táto právna úprava mala byť východiskom pre vydávanie rozhodnutí úradom, respektíve na základe danej právnej úpravy mal úrad aplikovať právo v konkrétnych prípadoch.*“
14. Účastník konania výklad úradu považuje za mimoriadne extenzívny, a ktorý pri neexistencii usmernenia zo strany úradu čo do vzťahu k použiteľnosti cenových vyhlášok pre prvý rok regulačného obdobia, je podľa účastníka konania v rozpore s princípmi právneho štátu. Sankcionovanie subjektov na základe niektorého z viacerých možných výkladov nie je možné považovať za prípustné: „*Ak však podradenie pod legálnu definíciu nie je možné uskutočniť na základe samotnej dikcie, ale iba s využitím extenzívneho výkladu (rozširujúci výklad a systematický výklad oproti dikcii) nie je možné .... extenzívnym výkladom využiť voči účastníkovi konania sankčný mechanizmus. Účastník totiž musí mať možnosť oboznámiť sa s výkladom sporných ustanovení správnym orgánom a následne tomu prispôsobiť svoju činnosť. Až následne ho možno sankcionovať.*“ (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Sžo 33/2010, zo dňa 17. júna 2010). Podľa účastníka konania tak úrad mal najprv jednoznačne zadefinovať, pre aké časové obdobie platí tá — ktorá cenová vyhláška. Po zadefinovaní bolo potrebné jednoznačný a úradom akceptovateľný výklad sekundárnej legislatívy predstaviť regulovaným subjektom, aby mu mohli prispôsobiť svoje správanie a až následne sa ním riadiť. Do toho času by mal úrad podľa účastníka konania upustiť od ukladania sankcií.
15. Účastník konania uviedol, že v prípade prvého porušenia nemohlo zároveň dôjsť k porušeniu právnej povinnosti, pretože účastník konania si ako prevádzkovateľ miestnej distribučnej sústavy nikdy neuplatňoval pripojovací poplatok, a ani v predchádzajúcich regulačných obdobiach ho úradu nepredkladal na schválenie. V zmysle uvedeného postupovali prevádzkovatelia miestnych distribučných sústav od začiatku cenovej regulácie vykonávanej úradom, pričom tento postup prevádzkovateľov bol úradom doteraz akceptovaný. Účastník konania uviedol, že úradom zmenený prístup v aplikačnej praxi mal byť najprv adresovaný prevádzkovateľom, a až následne aplikovaný v postupe úradu, tzn. aby sa ním mohli prevádzkovatelia najprv oboznámiť a následne tomu prispôsobiť svoju činnosť. Opätovne účastník konania poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Sžo 33/2010, zo dňa 17. júna 2010, podľa ktorého nie je možné extenzívnym výkladom využiť voči účastníkovi konania sankčný mechanizmus.
16. Ďalej účastník konania uviedol, že okrem vyššie uvedených dôvodov sa nemohol dopustiť prvého porušenia, pretože neplánoval v roku 2023 vykonávať činnosť pripájania za poplatok. Podanie návrhu ceny pre pripojenie je v takomto prípade (ak spoločnosť neúčtuje žiadnu cenu za pripojenie) bezpredmetné a predstavuje tak iba byrokratickú záťaž ako pre účastníka konania, tak aj pre úrad. V prípade, že by účastník konania plánoval vykonávať činnosť pripojenia zariadení do distribučnej sústavy za poplatok, požiadal by úrad o vydanie ceny. Opačný výklad, predkladať návrh ceny každým regulovaným subjektom aj v prípade nulového poplatku za pripojenie, by bol príliš formalistický, pričom podľa ustálenej judikatúry, „*....nemožno tolerovať pri interpretácii zákonných ustanovení príliš formalistický prístup, ktorý vedie k zjavnej nespravodlivosti...(správny orgán) nie je*

absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale môže a musí sa od neho odchýliť pokiaľ to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematické súvislosti alebo niektorý z ústavnoprávnych princípov. Pri výklade a aplikácii právnych predpisov leda nemožno opomíňať ich účel a zmysel, ktorý nie je vyjadrený len v slovách a vetách toho-ktorého zákonného predpisu, ale i v základných princípoch právneho štátu” (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 08. decembra 2010, sp. zn. ÚS 306/2010). Podobne Ústavný súd Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 17/08, zo dňa 20. mája 2009 konštatuje: *„Materiálny právny štát sa nezakladá na zdanlivom dodržiavaní práva či na formálnom rešpektovaní jeho obsahu spôsobom, ktorý predstiera súlad právne významných skutočností s právnym poriadkom. Podstata materiálneho právneho štátu spočíva v uvádzaní platného práva do súladu so základnými hodnotami demokraticky usporiadanej spoločnosti a následne v dôslednom uplatňovaní platného práva bez výnimiek založených na účelových dôvodoch.“*

17. Zároveň, doterajšou praxou úradu nebolo ukladať pokuty za porušenie povinnosti predkladať úradu návrh ceny za pripojenie. V právoplatných rozhodnutiach úradu nebola v predchádzajúcich rokoch vôbec uložená pokuta za nepredloženie návrhu ceny za pripojenie, o to viac v prípade nulového poplatku za pripojenie. Úrad tak postupuje v priamom rozpore so zásadou legitímnych očakávaní, precedenčnou zásadou a zásadou materiálnej rovnosti, pričom takýto postup úradu je skôr prejavom svojvôle správneho orgánu a odklonu od jeho bežnej rozhodovacej praxe. Opätovne účastník konania poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Sžo 33/2010 zo dňa 17. júna 2010, podľa ktorého *„Účastník totiž musí mať možnosť oboznámiť sa s výkladom sporných ustanovení správnym orgánom a následne lomu prispôsobiť svoju činnosť. Až následne ho možno sankcionovať.“* Rozhodnutie sa odkláňa od bežnej rozhodovacej praxe, čo je v rozpore aj so zásadou legitímnych očakávaní a precedenčnou zásadou. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 30. mája 2012, sp. zn. 2 Sžp/16/2011 (v poznámke k judikátu) tiež poskytuje aj bližšie ozrejenie osobitosti ukladania sankcií za správne delikty a aspektov, ktoré je potrebné zohľadniť v každom jednotlivom prípade: *„Zárukou správneho ukladania sankcií za správne delikty je dodržiavanie princípov zákonnosti, individualizácie a primeranosti sankcie.“* Zároveň podľa účastníka konania, ak výsledkom konania úradu má byť určenie ceny za pripojenie pre všetky regulované subjekty, tak tento výsledok je možné dosiahnuť aj začatím konania z vlastného podnetu úradu, ako to ustanovuje § 14 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z., teda bez toho, aby bola ako prvá možnosť zvolená represia.
18. Takýto formalistický a arbitrárny prístup je v materiálnom právnom štáte neprípustný. Účastník konania poukázal na ustálenú judikatúru, podľa ktorej: *„Ústavný súd konštatuje, že orgánom verejnej moci a predovšetkým súdom nemožno tolerovať pri interpretácii zákonných ustanovení prílišný formalistický postup, ktorý vedie k zjavnej nespravodlivosti. Všeobecný súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale môže a musí sa od neho odchýliť pokiaľ to vyžaduje účel zákona. história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z ústavnoprávnych princípov. Pri výklade a interpretácii právnych predpisov teda nemožno opomíňať ich účel a zmysel ktorý nie je vyjadrený len v slovách a vetách toho - ktorého zákonného predpisu, ale i v základných princípoch právneho štátu.“* (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 306/2010-30 zo dňa 08. decembra 2010). Postupom úradu práve z dôvodu prílišného formalizmu pri interpretácii právneho predpisu došlo k porušeniu základných práva účastníka konania. Interpretácia právneho predpisu zo stany úradu vybočuje z ústavných medzí a opomína skutočný účel relevantnej právnej normy.

19. Ďalej účastník konania uviedol, že pri hodnotení správnych deliktov je potrebné brať do úvahy aj materiálnu nebezpečnosť konania, aby príliš formalistická aplikácia nebola nespravodlivá a neprimeraná. Účastník konania uviedol, že v prípade druhého porušenia nemohlo dôjsť k porušeniu povinnosti, pretože účastník konania ako prevádzkovateľ miestnej distribučnej sústavy preberá tarify prevádzkovateľa nadradenej distribučnej sústavy. Z dôvodu chýbajúceho cenníka prevádzkovateľa nadradenej distribučnej sústavy nemohol účastník konania podať návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia, pretože tarify pre prevádzkovateľa nadradenej distribučnej sústavy pre rok 2023 neboli známe. Úrad vytyka účastníkovi konania porušenie povinnosti v lehote do 31. októbra 2022, účastník konania podaním z 31. októbra 2022, ktoré bolo úradu doručené prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy dňa 02. novembra 2022, podal návrh ceny za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny na rok 2023, pričom v podaní uviedol, že tarify pre prevádzkovateľa nadradenej distribučnej sústavy nie sú známe. Na tomto sa účastník konania nijakým spôsobom nepričinil, preto táto skutočnosť nemôže byť pripísaná na ťarchu účastníka konania.
20. Rozhodnutím, práve z dôvodu prílišného formalizmu pri interpretácii právneho predpisu, došlo k porušeniu základných práv účastníka konania. Interpretácia právneho predpisu zo strany úradu vybočuje z ústavných medzí a opomína skutočný účel relevantnej právnej normy.
21. Legitimita každého rozhodnutia vydaného v rámci správneho konania alebo v konaní pred súdom sa pritom primárne prejavuje v jeho presvedčivom a dostatočnom odôvodnení, prostredníctvom ktorého sa deklarujú základné demokratické princípy každého právneho štátu. Iba rozhodnutie, ktoré je dostatočne racionálne a presvedčivo príslušným orgánom odôvodnené, môže v účastníkoch konania vyvolávať morálnu potrebu jeho rešpektovania a dodržiavania a príslušný orgán iba na podklade takéhoto rozhodnutia môže vynucovať na účastníkoch konania jeho plnenie. Pokiaľ v rozhodnutí absentuje dostatočné odôvodnenie, ide o rozhodnutie, ktoré je nelegitímne, t. j. ktoré je prijaté bez akejkoľvek opory v právnych predpisoch a ako také je neobhájiteľné.
22. Účastník konania má za to, že rozhodnutie vykazuje viaceré nedostatky, v dôsledku ktorých je daný zákonný dôvod zrušenia rozhodnutia. Účastník konania poukázal aj na nekonzistentnosť a vnútornú rozporupnosť rozhodnutia (....správny orgán prihliada na možné následky porušenia povinností, žiaden relevantný alebo konkrétny následok sa však v rozhodnutí neuvádza).
23. Účastník konania uviedol, že úrad postupoval v konaní príliš mechanicky, keď pri vytýkaných porušeniach konštatoval splnenie povinností účastníka konania na báze tzv. objektívnej zodpovednosti. Takýto postup nemožno považovať za súladný ani so zásadou materiálnej pravdy vyplývajúcej z § 3 ods. 5 správneho poriadku. Výsledný výklad zákona zo strany úradu je preto príliš extenzívny, pričom ako vyplýva z ustálenej judikatúry: „...*extenzívny výklad právnych noriem možno uplatniť len celkom výnimočne, a to vtedy, ak možno všetky argumenty proti jeho použitiu presvedčivo vyvrátiť*“ (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS. 9/04, zo dňa 23 júna 2005).
24. Účastník konania uviedol, že považuje rozhodnutie za nezákonné aj pre jeho rozpor so zásadami správneho trestania a ukladania pokút správnymi orgánmi ako takého. V zmysle § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. (obsahovo obdobné ustanovenie obsahuje aj § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) „*Pri určovaní výšky pokuty úrad prihliada najmä na spôsob,*

čas trvania a následky protiprávneho stavu; úrad prihliadne aj na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.“

25. V Rozhodnutí úrad uvádza, že prihliadol na skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania, niektoré z týchto okolností aj uviedol, nie je však zrejmé, ako vyhodnotil pomer týchto poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Účastník konania má za to, že takéto zhodnotenie neobstojí, keďže nedefinuje vyčerpávajúcim spôsobom existenciu a odôvodnenie prihliadania na tie - ktoré poľahčujúce a priťažujúce okolnosti.
26. Úrad rovnako v odôvodnení rozhodnutia neuvádza, v dôsledku čoho v súlade s kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy, považuje uloženú pokutu za primeranú. Rozhodnutie sa obmedzuje len na konštatovanie, že sankcia je primeraná, a to vzhľadom na charakter sankcie ako takej, ktorou je jej preventívna a represívna funkcia. Uvedené zdôvodnenie však možno považovať za všeobecné tvrdenie.
27. Úrad v rozhodnutí pri zdôvodnení výšky pokuty uvádza, že vzal do úvahy skutočnosti: že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti, a že podmienkou pre vydanie povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti distribúcia elektriny je určenie zodpovedného zástupcu. Podľa účastníka konania však uvedené skutočnosti nepredstavujú priťažujúce okolnosti v zmysle zásad správneho trestania. Zákonná povinnosť, v tomto prípade ustanoviť zodpovedného zástupcu, nemôže predstavovať priťažujúcu okolnosť v správnom konaní vzhľadom na to, že táto povinnosť sa vzťahuje na všetky subjekty podnikajúce v energetike, pričom priťažujúce okolnosti by mali byť posudzované len vo vzťahu k individuálnym skutočnostiam konkrétneho účastníka konania. Rovnako tak nie je možné prihliadať na povinnosť plniť si povinnosti, ktoré vyplývajú z právnej úpravy ako na priťažujúcu okolnosť, keďže porušenie povinnosti je samotné ako také základným znakom správneho deliktu.
28. Za jednu z kľúčových väd rozhodnutia, ktoré ho robí samo o sebe nepreskúmateľným, považuje účastník konania práve absentujúce vysporiadanie sa so zákonnými kritériami, ktoré musia byť predmetom preskúmania pred tým, než úrad ako správny orgán dospeje k rozhodnutiu o pokute a jej výške, a to najmä s možnými následkami prípadného porušenia uložených povinností. Záver rozhodnutia o primeranosti pokuty tak nie je možné vysloviť, pretože nie je podložený hodnotením všetkých zákonných znakov významných pre uloženie pokuty a popis skutkového stavu, akokoľvek by bol významný, sám o sebe nemôže odôvodniť samotnú výšku pokuty. V rozhodnutí chýba akýkoľvek objektívny proces identifikácie spôsobených následkov. Jedinou zmienkou o následkoch je konštatovanie, že porušenie povinnosti „negatívne ovplyvnilo výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomoci zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z.“ Vzhľadom na to, že úrad tento následok bližšie nekonkretizuje, nie je zrejmé, akým spôsobom môže porušenie povinnosti účastníkov trhu s elektrinou negatívne ovplyvňovať výkon pôsobnosti úradu. V rozhodnutí je síce zmienka o priamom negatívnom vplyve na koncových odberateľov a o ochrane odberateľov ako slabšej strany, nie je však vysvetlené, o aký priamy vplyv má ísť a ako do práv koncových odberateľov malo zasiahnuť namietané porušenie povinností. Ide o ďalšiu vadu rozhodnutia, zakladajúcu jeho nepreskúmateľnosť.
29. Vo vzťahu k predmetnému správnomu deliktu je potrebné prihliadnuť aj na skutočnosť, že ide len o povinnosť administratívnu, poriadkovú a jej porušenie nemalo za následok žiadnu ujmu ani škodlivé následky užívateľov distribučnej sústavy.

30. Ukladanie trestov je demokratickom právnom štáte založené na dvoch základných princípoch: princípe zákonnosti trestu a princípe individualizácie trestu. Medzi hľadiská individualizácie trestu možno zaradiť najmä závažnosť správneho deliktu, význam chráneného záujmu, ktorý bol správnym deliktom dotknutý, spôsob spáchania správneho deliktu, jeho následky a okolnosti, za ktorých bol spáchaný. Pri posudzovaní konkrétnej závažnosti správneho deliktu nie je hlavným kritériom skutková podstata deliktu, ale predovšetkým intenzita skutkových okolností, s akou došlo k porušeniu právom chránených hodnôt a záujmov v konkrétnom prípade (rozsudok Nejvyššího správného soudu zo dňa 30. septembra 2010, č. k. 7 As 71/2010 - 97).
31. Vzhľadom na uvedené skutočnosti podáva účastník konania proti rozhodnutiu odvolanie v celom rozsahu a žiada odvolací orgán, aby rozhodnutie zrušil a vec vrátil úradu na ďalšie konanie a rozhodnutie, eventuálne aby rozhodnutie zrušil a konanie zastavil.

III. Druhostupňové konanie

32. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku *správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.*
33. Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku *správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.*
34. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku *správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.*
35. Podľa § 32 ods. 2 prvej a druhej vety správneho poriadku *podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne mu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.*
36. Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku *správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*
37. Podľa § 46 správneho poriadku *rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.*
38. Podľa § 47 správneho poriadku *rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.*

39. Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku *odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*
40. Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, *ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*
41. Odvolací orgán, s poukazom na citované ustanovenia správneho poriadku, v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie spolu so spisovým materiálom, týkajúcim sa veci, v celom rozsahu preskúmal, osobitne preskúmal jeho výrok a odôvodnenie a ich súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku, zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z., vyhodnotil dôvody uvedené v rozhodnutí, ako aj námietky a skutočnosti uvedené v odvolaní.
42. Odvolací orgán z administratívneho spisu prvostupňového orgánu zistil, že prvostupňový orgán oznámením č. 31502/2023/BA z 22. augusta 2023 začal správne konanie vo veci uloženia pokuty za porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z., ktoré obsahuje aj výzvu adresovanú účastníkovi konania na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia.
43. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa nachádza vyjadrenie účastníka konania k oznámeniu o začatí správneho konania a odvolaním napadnuté rozhodnutie, ktorým prvostupňový orgán účastníkovi konania uložil úhrnnú pokutu podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z. za spáchanie správnych deliktov uvedených v tomto rozhodnutí.
44. Napokon administratívny spis prvostupňového orgánu obsahuje samotné odvolanie účastníka konania, postúpenie odvolania odvolaciemu orgánu z 25. októbra 2023, záznam o presune spisu z 25. októbra 2023, ako aj upovedomenie z 25. októbra 2023 o postúpení odvolania spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu.
45. Odvolací orgán, v súlade s § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku, zaslal účastníkovi konania podanie č. 37964/2023/BA z 27. októbra 2023, v ktorom uviedol, že v konaní postupuje podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a správneho poriadku, a vychádza z odvolania účastníka konania a podkladov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom. Zároveň odvolací orgán oznámil účastníkovi konania, že je oprávnený pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladom, spôsobu jeho zistenia a navrhovať jeho doplnenie v stanovenej lehote sedem dní odo dňa doručenia výzvy, ďalej že má právo nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom a nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného odvolacím orgánom, a že sa môže vyjadriť písomne alebo ústne do zápisnice osobne v deň vopred dohodnutý telefonicky. Podanie bolo účastníkovi konania doručené 30. októbra 2023.
46. Účastník konania sa pred vydaním rozhodnutia o podanom odvolaní odvolaciemu orgánu nevyjadril, ani neuplatnil svoje právo nahliadnuť do spisu pred vydaním rozhodnutia v odvolacom konaní.

IV. Právne posúdenie odvolacím orgánom

47. Odvolací orgán dôsledne preštudoval všetky podklady úradu, ako aj účastníka konania, zisťoval všetky okolnosti, ktoré mali význam pre vydanie rozhodnutia a zastáva názor, že úrad mal k dispozícii všetky relevantné podklady a informácie, na základe ktorých mohol správne a objektívne rozhodnúť.
48. Odvolací orgán má za to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ako aj za to, že prvostupňový orgán v danom prípade postupoval v súlade so zásadami správneho konania, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odôvodnil.
49. Z obsahu administratívneho spisu, má odvolací orgán za preukázané, že prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z. a správnym poriadkom.
50. Odvolací orgán v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal v celom rozsahu rozhodnutie, ako aj predložený spisový materiál a podklady, ktoré v ňom boli obsiahnuté, dôsledne a podrobne zvážil všetky dôvody uvádzané v odvolaní, zhodnotil závery a zdôvodnenia uvedené prvostupňovým orgánom jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a zistil nasledovné.
51. Podľa § 14 ods. 5 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. *návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia je regulovaný subjekt povinný predložiť úradu do 31. augusta posledného kalendárneho roka regulačného obdobia pre regulované činnosti podľa § 11 ods. 1 písm. a) až d) a § 11 ods. 4 písm. g) až i).*
52. Podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. *cenovej regulácii v elektroenergetike podlieha pripojenie do sústavy.*
53. Podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. *správneho deliktu podľa tohto zákona sa regulovaný subjekt dopustí, ak nepredloží návrh ceny v lehote podľa § 14 ods. 5, 7 alebo 17.*
54. Podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. *úrad uloží regulovanému subjektu pokutu od 500 eur do 100 000 eur za správny delikt podľa odseku 1 písm. a), b), c), e), f) až m), p), q), s) až x), y), aa), ac), ae) až ai) a ak).*
55. Podľa § 14 ods. 5 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 324/2022 Z. z. *návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia je regulovaný subjekt povinný predložiť úradu do 31. októbra posledného kalendárneho roka regulačného obdobia pre regulované činnosti podľa § 11 ods. 1 písm. e) pre miestne distribučné sústavy a § 11 ods. 1 písm. h) a k).*
56. Podľa § 11 ods. 1 písm. e) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 324/2022 Z. z. *cenovej regulácii v elektroenergetike podlieha prístup do distribučnej sústavy a distribúcia elektriny.*
57. Podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 324/2022 Z. z. *správneho deliktu podľa tohto zákona sa regulovaný subjekt dopustí, ak nepredloží návrh ceny v lehote podľa § 14 ods. 5 až 7 alebo 17.*

58. Podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 324/2022 Z. z. *úrad uloží regulovanému subjektu pokutu od 500 eur do 100 000 eur za správny delikt podľa odseku 1 písm. a), b), c), e), f) až m), p), q), s) až w), x), z), ab), ad) až af), ah) a ai).*
59. Podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z. *pri určovaní výšky pokuty úrad prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu; úrad prihliadne aj na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.*
60. S ohľadom na princípy správneho trestania, ktoré musia zodpovedať trestaniu v trestnom práve, prvostupňový orgán zistené porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. posúdil ako súbeh správnych deliktov, pritom podľa trestnoprávnej teórie o súbeh trestných činov ide vtedy, ak ten istý páchatel' spácha dva alebo viac trestných činov pred tým, ako bol za niektorý z nich odsúdený súdom prvého stupňa, a pokiaľ nezanikla trestnosť niektorého z nich, a účastníkovi konania uložil, z hľadiska hmotnoprávnych účinkov súbehu, úhrnnú pokutu za správny delikt najprísnejšie postihnuteľný podľa absorpčnej zásady, ktorá sa v trestnom práve uplatňuje pri trestaní zbiehajúcich sa trestných činov.
61. Prvostupňový orgán účastníkovi konania za spáchanie správnych deliktov uvedených v rozhodnutí uložil úhrnnú pokutu vo výške 1 950,- eur podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z. s použitím analógie legis § 41 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 300/2005 Z. z.“).
62. Odvolací orgán k argumentom účastníka konania ohľadne nemožnosti podať návrh ceny za pripojenie do sústavy a za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny z dôvodu absencie sekundárnej legislatívy úradu uvádza nasledovné.
63. Odvolací orgán poukazuje na znenie odôvodnenia rozhodnutia a uvádza, že sa plne stotožňuje s právnym záverom prvostupňového orgánu. Účastník konania bol povinný v zmysle § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z. predložiť úradu návrh ceny za pripojenie do sústavy a návrh ceny za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny. Teda účastník konania mal zákonom ustanovenú povinnosť predložiť návrh ceny, pričom zákon č. 250/2012 Z. z. ďalej v § 14 ods. 4 upravuje náležitosti návrhu ceny.
64. Podľa § 14 ods. 4 zákona č. 250/2012 Z. z. návrh ceny obsahuje (i) označenie regulovaného subjektu; (ii) navrhované ceny, podmienky uplatnenia cien a podklady podľa § 40 ods. 1; (iii) doklad o schválení návrhu ceny najvyšším orgánom obchodnej spoločnosti alebo družstva alebo spoločníkmi verejnej obchodnej spoločnosti alebo spoločníkmi komanditnej spoločnosti regulovaného subjektu podľa osobitného predpisu; (iv) vyhodnotenie vplyvu návrhu ceny na jednotlivé skupiny odberateľov.
65. Účastník konania bol povinný v termíne do 31. augusta 2022 predložiť úradu návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia 2023 – 2027 pre regulovanú činnosť pripojenie do sústavy a v termíne do 31. októbra 2022 predložiť úradu návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia 2023 – 2027 pre regulovanú činnosť prístup do distribučnej sústavy a distribúcia elektriny, pričom návrhy ceny mali spĺňať náležitosti upravené v § 14 ods. 4 zákona č. 250/2012 Z. z., a to vrátane navrhovaných cien, podmienok uplatnenia cien a podkladov podľa toho času platnej a účinnej vyhlášky č. 18/2017 Z. z. V prípade, že účastník konania nebol schopný predložiť úradu úplne vyplnený návrh ceny, bol povinný predložiť návrh

ceny neúplný, pričom predložením cenového návrhu by začalo konanie o cenovej regulácii tak, ako tomu bolo aj v prípade iných regulovaných subjektov. Úrad je povinný sa takýmto neúplným, avšak podaným, návrhom ceny zaoberať.

66. Odvolací orgán ďalej uvádza, že účastník konania dňa 02. novembra 2022 predložil úradu návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia 2023 – 2027 pre regulovanú činnosť prístup do distribučnej sústavy a distribúcia elektriny. Teda argumentácia účastníka konania ohľadne nemožnosti podať návrh ceny z dôvodu absencie sekundárnej legislatívy úradu sa javí ako účelová a nedôvodná, keďže účastník konania dňa 02. novembra 2022, t. j. podľa tvrdenia účastníka konania v čase absencie sekundárnej legislatívy, podal návrh ceny za regulovanú činnosť. Odvolací orgán uvádza, že nič nebránilo účastníkovi konania predložiť v zákonom ustanovených termínoch, aj keď neúplný, návrh ceny za pripojenie do sústavy a návrh ceny za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny. Účastník konania bol teda objektívne schopný splniť povinnosť predložiť návrh ceny za pripojenie do sústavy a návrh ceny za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny. Čiže argumentácia účastníka konania ohľadne nemožnosti podania návrhu ceny z dôvodu absencie sekundárnej legislatívy je v zjavnom rozpore s jeho konaním.
67. Odvolací orgán dáva účastníkovi konania do pozornosti znenie ustanovenia § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorého je návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia regulovaný subjekt povinný predložiť úradu v termínoch určených zákonom pre jednotlivé regulované činnosti. Zákon č. 250/2012 Z. z. exaktne vyjadruje povinnosť regulovaného subjektu predložiť návrh ceny za regulovanú činnosť v konkrétnom termíne, pričom neustanovuje žiadne výnimky z tejto povinnosti.
68. K argumentom účastníka konania ohľadne absencujúcej právnej úpravy s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, I. ÚS 95/03, odvolací orgán uvádza, že predmetom uvedeného rozhodnutia bolo preskúmanie zákonnosti postupu úradu pri vydávaní cenových rozhodnutí pri absencii vykonávacieho predpisu, pričom súd uviedol, že namietané rozhodnutia majú charakter vadných právnych aktov a úrad aplikoval právo bez toho, aby dodržal svoju vecnú a časovú kompetenciu. Súd konštatoval, že z namietaných rozhodnutí plynuli pre sťažovateľky práva a povinnosti, ktoré neboli uložené na základe zákona, pretože neexistoval vykonávací predpis upravujúci podmienky a postup pri regulácii cien. Odvolací orgán uvádza, že predmetné rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky konštatuje porušenie práv a povinností sťažovateľiek výlučne v súvislosti s vydávaním individuálnych právnych aktov úradom (cenových rozhodnutí) bez vydaného vykonávacieho právneho predpisu. Predmetné rozhodnutie nezbavuje účastníka konania povinnosti predložiť úradu návrhy ceny, t. j. plniť si svoje zákonné povinnosti. Úrad ďalej zdôrazňuje, že v prípade účastníka konania k vydaniu cenových rozhodnutí úradom bez absencie vykonávacieho predpisu nedošlo. Zároveň je potrebné uviesť, že konanie vo veci uloženia pokuty sa netýka rozhodovania úradu bez absencie vykonávacieho predpisu, ale nedodržanie zákonných povinností zo strany účastníka konania.
69. V nadväznosti na argumentáciu účastníka konania, že úrad mal zadefinovať, pre aké časové obdobie platí tá – ktorá vyhláška, odvolací orgán uvádza, že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti, za dodržiavanie ktorých zodpovedá, a to spôsobom a v lehotách určených zákonom, pričom je ďalej povinný sledovať všetky zmeny v príslušných všeobecne záväzných právnych predpisoch. Odvolací orgán zdôrazňuje, že účastník konania bol povinný v zákonom termíne podania návrhu ceny za pripojenie do sústavy a návrhu ceny za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu

elektriny dodržiavať cenovú reguláciu podľa toho času platnej a účinnej vyhlášky č. 18/2017 Z. z.

70. Na tomto mieste odvolací orgán považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že účastník konania je držiteľom povolenia na predmet podnikania elektroenergetika s rozsahom podnikania distribúcia elektriny. Podmienkou pre vydanie povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti distribúcia elektriny je určenie zodpovedného zástupcu, ktorý zodpovedá za odborné vykonávanie povolenej činnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 251/2012 Z. z.“), to znamená, že účastník konania má mať ustanovenú odborne spôsobilú osobu, ktorej úlohou je vykonávať regulovanú činnosť v súlade s platnou legislatívou. Účastník konania tým, že disponuje povolením na distribúciu elektriny, sa zaručuje ku konaniu, ktoré by malo korešpondovať s určitým stupňom odbornosti, ktorý nemôže byť na úrovni laického prístupu. Cieľom inštitútu zodpovedného zástupcu je zabezpečiť odborný výkon podnikania prevádzkovateľa distribučnej sústavy v oblasti energetiky. V nadväznosti na argumenty účastníka konania odvolací orgán poukazuje na zásadu *ignorantia iuris non excusat* a teda, neznalosť zákona neospravedlňuje.
71. Odvolací orgán k argumentom účastníka konania, že nemohlo dôjsť k porušeniu povinnosti podľa prvého bodu výroku rozhodnutia, pretože nikdy neuplatňoval pripojovací poplatok, a ani v predchádzajúcich obdobiach nepredkladal úradu návrh ceny na schválenie, odvolací orgán uvádza nasledovné.
72. Účastník konania je držiteľom povolenia na predmet podnikania elektroenergetika s rozsahom podnikania distribúcia elektriny. Distribúcia elektriny je preprava elektriny distribučnou sústavou na časti vymedzeného územia na účel jej prepravy odberateľom elektriny. Prevádzkovateľ distribučnej sústavy vykonáva činnosti súvisiace s distribúciou elektriny v rámci prevádzkovania jeho distribučnej sústavy, okrem iného vykonáva aj pripojenie elektroenergetického zariadenia žiadateľa do sústavy.
73. Účastník konania je po dobu platnosti vydaného povolenia na podnikanie v energetike oprávnený na vykonávanie príslušnej povolenej regulovanej činnosti. Zároveň je však potrebné zdôrazniť, že účastník konania je povinný pri výkone regulovanej činnosti dodržiavať všetky povinnosti upravené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie sieťových odvetví, medzi ktoré patrí napr. fakturácia na základe úradom schválených cien.
74. Odvolací orgán poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového orgánu a zároveň uvádza, že prevádzkovatelia distribučných sústav, teda aj účastník konania, majú povinnosť, po splnení obchodných podmienok a technických podmienok pripojenia, pripojiť účastníkov trhu do sústavy, ktorá je bližšie upravená na viacerých miestach v zákone č. 251/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že pripojenie do sústavy nepredstavuje len pripojenie nových odberných miest tretích subjektov do sústavy, ale zabezpečenie potrebnej kapacity na pripojenie v sústave a fyzické pripojenie jednak elektroenergetického zariadenia alebo odberného elektrického zariadenia do sústavy, pričom môže ísť aj o zmenu parametrov existujúceho elektroenergetického zariadenia alebo existujúceho odberného elektrického zariadenia. V prípade, že žiadateľ splní obchodné a technické podmienky pripojenia, prevádzkovateľ distribučnej sústavy, teda aj účastník konania, je povinný pripojiť zariadenie do sústavy, resp. zmeniť parametre existujúceho zariadenia, a v tomto prípade je oprávnený fakturovať žiadateľovi úradom schválenú cenu za pripojenie. Teda

z uvedeného vyplýva, že účastník konania tým, že disponuje povolením na vykonávanie distribúcie elektriny, ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy, vykonáva aj regulovanú činnosť pripojenie do sústavy.

75. Ďalej odvolací orgán uvádza, že regulovaný subjekt, prevádzkovateľ distribučnej sústavy, je povinný v zmysle zákona č. 250/2012 Z. z. disponovať rozhodnutím úradu o schválení ceny za pripojenie do sústavy. Cenová regulácia úradu je hlavným nástrojom zabezpečenia transparentných, objektívnych a nediskriminačných podmienok pripájania. Odvolací orgán dáva účastníkovi konania do pozornosti, že cena za pripojenie do sústavy sa úradom schvaľuje ako maximálna, ktorú nie je možné prekročiť. Avšak, účastník konania je oprávnený urobiť slobodné podnikateľské rozhodnutie a fakturovať za regulovanú činnosť pripojenie do sústavy cenu nižšiu ako tú, ktorá je schválená úradom, napr. 0 eur. Z uvedeného vyplýva, že argumentácia účastníka konania o tom, že nie je požadované podanie cenového návrhu pre pripojenie v prípade, že dochádza k bezodplatnému pripojeniu, je nesprávna. Odvolací orgán uvádza, že predmetom cenovej regulácie sú náklady účastníka konania súvisiace s pripojením, a to bez ohľadu, či si voči žiadateľom uplatňuje poplatok za pripojenie.
76. Taktiež je právne nesprávne tvrdenie účastníka konania o tom, že sa nemohol dopustiť porušenia, keďže neplánoval v roku 2023 vykonávať regulovanú činnosť pripojenie do sústavy a teda nemal povinnosť predkladať cenový návrh a disponovať cenovým rozhodnutím. Odvolací orgán uvádza, že pripojenie do sústavy predstavuje činnosť vykonávanú v rámci úradom povolenej činnosti distribúcia elektriny. Účastník konania je povinný vykonávať regulovanú činnosť distribúcia elektriny v súlade s platnou právnou úpravou, pričom zákon upravuje povinnosť účastníka konania mať úradom schválenú cenu za pripojenie do sústavy, keďže táto činnosť podlieha cenovej regulácii.
77. Rozhodnutie úradu, ktorým sa schvaľuje cena za pripojenie do sústavy, je platné dopredu, ide o cenu uplatňovanú po vydaní rozhodnutia, pričom zákon ustanovuje povinnosť predložiť úradu návrh ceny v určenom termíne. Nie je teda správne tvrdenie účastníka konania, že pokiaľ bude plánovať vykonávať činnosť pripojenia zariadení za poplatok, požiada úrad o vydanie ceny. Uvedené potvrdzuje aj zákonná povinnosť podľa § 14 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorej je regulovaný subjekt povinný prvýkrát predložiť úradu návrh ceny na zvyšok regulačného obdobia na schválenie do 15 dní od doručenia povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti, pričom je zrejmé, že v tom čase ešte riadne nevykonáva regulované činnosti.
78. Účastník konania je po dobu platnosti vydaného povolenia na podnikanie v energetike oprávnený na vykonávanie príslušnej povolenej regulovanej činnosti. Teda skutočnosť, že účastník konania neplánoval v roku 2023 vykonávať pripojenie do sústavy neznamena, že by účastník konania nebol oprávnený v ktoromkoľvek momente povolenú činnosť vykonávať. Zároveň je však potrebné zdôrazniť, že účastník konania je povinný pri výkone regulovanej činnosti dodržiavať všetky povinnosti upravené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie sieťových odvetví, medzi ktoré patrí napr. fakturácia na základe úradom schválených cien. Z uvedeného dôvodu sa povinnosti regulovaných subjektov vzťahujú na všetky regulované subjekty bez ohľadu na to, či plánujú danú činnosť vykonávať.
79. Z uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že účastník konania je pri vykonávaní regulovanej činnosti distribúcia elektriny okrem iného povinný mať úradom schválenú cenu za pripojenie do sústavy, a to bez ohľadu na to, či v nasledujúcich obdobiach reálne dôjde

k vykonávaniu regulovanej činnosti pripojenie do sústavy. V prípade, že regulovaný subjekt nevykonáva pripojenie do sústavy, úradom schválenú cenu neuplatňuje. Avšak v prípade, že regulovanú činnosť vykonáva, je oprávnený fakturovať úradom schválenú cenu za pripojenie.

80. Odvolací orgán opakovane dáva účastníkovi konania do pozornosti znenie ustanovenia § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorého je návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia regulovaný subjekt povinný predložiť úradu v termínoch určených zákonom pre jednotlivé regulované činnosti. Zákon č. 250/2012 Z. z. exaktne vyjadruje povinnosť regulovaného subjektu predložiť návrh ceny za regulovanú činnosť v konkrétnom termíne, pričom neustanovuje žiadne výnimky z tejto povinnosti.
81. Zákon č. 250/2012 Z. z. jednoznačne upravuje povinnosť účastníka konania mať úradom schválenú cenu za pripojenie do sústavy, keďže táto podlieha cenovej regulácii podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že účelom ustanovenia § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z. je riadne plnenie povinností regulovaných subjektov predložiť úradu návrh ceny pre jednotlivé regulované činnosti, ktoré podľa zákona č. 250/2012 Z. z. podliehajú cenovej regulácii, pričom odvolací orgán zdôrazňuje, že úrad sa nemôže odchyliť od taxatívneho výpočtu regulovaných činností uvedených v § 11 zákona č. 250/2012 Z. z., resp. nemôže od cenovej regulácie upustiť. Cenová regulácia predstavuje základný nástroj úradu na dosiahnutie transparentného a nediskriminačného spôsobu zabezpečenia dostupnosti tovarov a s nimi súvisiacich regulovaných činností za primerané a konkurencieschopné ceny. Účelom ustanovenia § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z. je taktiež ochrana užívateľov distribučnej sústavy a zabezpečenie ich práva na tovary a s nimi súvisiace regulované činnosti za primerané, jednoducho a jasne porovnateľné, transparentné a nediskriminačné ceny.
82. Odvolací orgán k argumentom účastníka konania, že rovnako postupovali prevádzkovatelia miestnych distribučných sústav od začiatku cenovej regulácie vykonávanej úradom, pričom tento postup bol úradom doteraz akceptovaný, uvádza, že úrad nevydal žiadne metodické usmernenie pre regulované subjekty ohľadne povinnosti predkladania návrhu ceny za pripojenie do sústavy.
83. K argumentom účastníka konania, že doterajšou praxou úradu nebolo ukladať pokuty za porušenie povinnosti predkladať návrh ceny za pripojenie, odvolací orgán uvádza, že úrad vedie správne konania vo veci uloženia pokuty za totožné porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. aj s inými regulovanými subjektami, naviac na webovom sídle úradu sú zverejnené právoplatné rozhodnutia za totožné porušenie povinnosti a výška uloženej pokuty za ten istý skutok je rovnaká resp. obdobná s prihliadnutím na aplikáciu ustanovenia § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. Účastník konania sa riadnym preštudovaním rozhodovacej praxe úradu môže presvedčiť, že úrad sa riadi zásadami deklarovanými v správnom poriadku. Naviac odvolací orgán zdôrazňuje, že skutočnosť, že úrad v minulosti neudelil pokutu za rovnaké porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona č. 250/2012 Z. z., nepredstavuje skutočnosť, ktorá by zbavila účastníka konania zodpovednosti za správny delikt, ktorého sa dopustil. Taktiež skutočnosť uvedená účastníkom konania, že ani v predchádzajúcich obdobiach nepredkladal úradu návrh ceny za pripojenie do sústavy, a teda že opakovane porušoval platnú právnu úpravu, pričom mu doteraz úradom nebola udelená sankcia, nepredstavuje okolnosť, ktorá by zbavila účastníka konania zodpovednosti za správny delikt, ktorého sa dopustil, a už vôbec uvedená skutočnosť nemohla u účastníka konania vzbudiť legitímne očakávania o zákonnosti jeho postupu.

84. K argumentu účastníka konania, že úrad mohol iniciovať konanie z vlastného podnetu, odvolací orgán uvádza, že podľa § 14 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z. konanie o cenovej regulácii sa začína doručením návrhu ceny regulovaným subjektom úradu. Konanie o cenovej regulácii vo veci schválenia ceny za pripojenie do sústavy a za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny sa začína doručením návrhu ceny regulovaným subjektom v lehote podľa § 14 ods. 5 písm. a) a c) zákona č. 250/2012 Z. z. Úrad je oprávnený a zároveň povinný začať konania o cenovej regulácii z vlastného podnetu len v prípade konaní podľa § 14 ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z.
85. K argumentom účastníka konania, že v termíne plnenia povinnosti predložiť cenový návrh za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny, t. j. 31. októbra 2022, neboli známe tarify pre prevádzkovateľa nadradenej distribučnej sústavy, odvolací orgán uvádza, že podľa § 14 ods. 5 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. je prevádzkovateľ regionálnej distribučnej sústavy povinný predložiť úradu do 30. septembra posledného kalendárneho roka regulačného obdobia návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia pre regulovanú činnosť prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny. Ďalej odvolací orgán uvádza, že podľa § 14 ods. 10 zákona č. 250/2012 Z. z. úrad v cenovom konaní pre regulovanú činnosť prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny rozhodne do 60 dní od začatia konania. Teda z uvedeného vyplýva, že štandardne v termíne plnenia povinnosti prevádzkovateľov miestnych distribučných sústav predložiť úradu návrh ceny za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny, nie je vydané cenové rozhodnutie pre prevádzkovateľov regionálnych distribučných sústav, pričom z aplikačnej praxe úradu je zrejmé, že aj napriek uvedenej skutočnosti prevádzkovateľa miestnych distribučných sústav preberajú tarify nadradenej distribučnej sústavy. Zároveň je potrebné uviesť, že prevádzkovatelia miestnych distribučných sústav sú oprávnení predložiť úradu vlastný návrh ceny.
86. V zmysle všetkých vyššie uvedených skutočností má odvolací orgán za to, že účastník konania sa dopustil spáchania správnych deliktov podľa prvého a druhého bodu výroku rozhodnutia.
87. K argumentu účastníka konania, že pri hodnotení správnych deliktov je potrebné brať do úvahy aj materiálnu nebezpečnosť konania, aby príliš formalistická aplikácia nebola nespravodlivá a neprimeraná, odvolací orgán uvádza nasledovné.
88. Právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktov a disciplinárnych deliktov ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť. Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvedené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania (či už ide o oblasť súdneho, alebo správneho trestania), je vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov.
89. Spôsob spáchania správneho deliktu predstavuje vymedzenie konkrétneho konania, za ktoré je regulovaný subjekt sankcionovaný, s požiadavkou na konkretizáciu údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením takých skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol

byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, na určenie rozsahu dokazovania, a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné na určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená, a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynútiteľné exekúciou.

90. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán postupoval v zmysle vyššie uvedeného, pretože výrok prvostupňového rozhodnutia bol riadne formulovaný a konkrétne opisoval jednotlivé skutky, ktorých sa účastník konania dopustil.
91. V prípade zákona č. 250/2012 Z. z. je trestanie za správne delikty postavené na objektívnej zodpovednosti a zavinenie sa neskúma. Teda neposudzuje sa, či k porušeniu povinnosti došlo na základe zavineného úmyselného alebo nedbanlivostného konania páchatela. Správne delikty, ktoré sú zakotvené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie v sieťových odvetviach, predstavujú správne delikty právnických osôb postihované bez ohľadu na zavinenie. To znamená, že zavinenie, ako subjektívna stránka skutkovej podstaty deliktu, nie je pojmovým znakom správneho deliktu. Preukazuje sa len porušenie právnej povinnosti. Ide o tzv. objektívnu zodpovednosť, a to absolútnu. Zákon č. 250/2012 Z. z. konštruuje zodpovednosť regulovaných subjektov za porušenie ustanovených povinností, a táto zodpovednosť je konštruovaná objektívne, bez potreby zisťovania zavinenia a jeho miery. Objektom sú hodnoty, záujmy, vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú zákonom chránené a proti ktorému konanie smeruje. Právne predpisy regulácie v sieťových odvetviach sú zamerané na ochranu vzťahov, ktoré vznikajú pri vykonávaní regulovaných činností. Objektívna stránka správneho deliktu charakterizuje spôsob spáchania správneho deliktu. Uvedené je naplnené, pretože účastník konania sa správnych deliktov dopustil konaním, ktorých spôsob je ustanovený a predvídaný objektívnym právom. Teda zodpovednosť účastníka konania za porušenie povinnosti je objektívna, pretože zákon č. 250/2012 Z. z. neuvádza žiadne liberačné dôvody, ktoré by predstavovali okolnosť vylučujúcu zodpovednosť. Odvolací orgán uvádza, že skutočnosti uvedené v odvolaní nezbavujú účastníka konania zodpovednosti za spáchané správne delikty.
92. Odvolací orgán uvádza, že dodržiavanie platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví predstavuje konanie v súlade s verejným záujmom, obzvlášť v prípade, kedy zákon vykonávanie určitých činností (regulovaných činností) reguluje príslušnými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov. Naopak, nedodržanie právnych predpisov predstavuje konanie v rozpore s verejným záujmom, keďže formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvozené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania, reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Pri začatí vykonávania regulovanej činnosti si účastník konania musel byť vedomý, že vykonávanie regulovanej činnosti (distribúcia elektriny) musí byť v súlade s platnou právnou úpravou. Odvolací orgán dodáva, že vynucovanie dodržiavania ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je konanie v súlade s verejným záujmom, pretože

v prípade zistenia porušenia ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je úrad povinný s poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s ustanovením § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. zákonným spôsobom vykonať nápravu (uložiť pokutu), a to vo verejnom záujme, aby tak regulované subjekty vykonávali regulovanú činnosť v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z., a teda vykonávali regulovanú činnosť vo verejnom záujme.

93. Ďalej odvolací orgán uvádza, že už len samotná skutočnosť, že určité ľudské konanie, správanie, je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť. Materiálny znak je tak subsumovaný a konzumovaný formálnym znakom protiprávnosti, čo znamená, že typová závažnosť je vyjadrená len nepriamo znakmi formálnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu. Z uvedeného vyplýva, že na spáchanie správneho deliktu postačuje naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty s prihliadnutím na skutočnosť, že skutková podstata správneho deliktu nezahŕňa materiálny prvok. Uvedený právny záver vyplýva z ustálenej rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky. Teda, vo vzťahu k správnym deliktom odvolací orgán považuje za potrebné uviesť, že právne predpisy upravujúce oblasť regulácie sieťových odvetví neupravujú materiálny korektív. Z tohto dôvodu sa *de lege lata* materiálneho korektívu nemožno úspešne domáhať a správne orgány nie sú povinné jeho naplnenie skúmať.
94. Teda, pre uloženie úhrnnej pokuty za spáchanie deliktov uvedených vo výroku rozhodnutia je podstatná skutočnosť, že je dostatočne preukázané porušenie povinností účastníkom konania a teda, že sa svojím konaním dopustil spáchania správnych deliktov tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.
95. Účastník konania porušil povinnosti podľa § 14 ods. 5 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a podľa § 14 ods. 5 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 324/2022 Z. z. V prípade zistenia dopustenia sa spáchania správnych deliktov zo strany regulovaného subjektu je úrad ako správny orgán povinný uložiť regulovanému subjektu sankciu, a to pokutu. Táto povinnosť mu vyplýva priamo zo zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán s odkazom na znenie článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uvádza, že úrad môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, pričom zákonom je v tomto prípade zákon č. 250/2012 Z. z., ktorý ukladá úradu povinnosť sankcionovať regulovaný subjekt, v tomto prípade účastníka konania, za porušenie povinností uvedených vo výroku napadnutého rozhodnutia.
96. Odvolací orgán ďalej poukazuje na skutočnosť, že účastník konania v odvolaní uvádza nepravdivé tvrdenia. Účastník konania okrem iného uviedol, že správny orgán v rozhodnutí prihliada na možné následky porušenia povinností, žiaden relevantný alebo konkrétny následok sa však v rozhodnutí neuvádza.
97. Odvolací orgán k uvedenému uvádza, že prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia k správnym deliktom podľa prvého a druhého bodu výroku rozhodnutia uviedol, že konanie o cenovej regulácii, v ktorom úrad schvaľuje regulovanú cenu a podmienky jej uplatnenia, predstavuje základný nástroj úradu na dosiahnutie účelu regulácie, a to transparentným a nediskriminačným spôsobom zabezpečiť dostupnosť tovarov a s nimi súvisiacich regulovaných činností za primerané a konkurencieschopné ceny. Teda nepredloženie návrhu ceny podľa § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z. negatívne ovplyvnilo výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z. v oblasti cenovej regulácie.

98. K argumentom účastníka konania ohľadne nedostatkov odôvodnenia rozhodnutia odvolací orgán uvádza, že rozhodnutie obsahuje všetky zákonné náležitosti, uvádza dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých prvostupňový orgán svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa týka tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia. Skutkový stav je bez pochybností možné podradiť pod právne normy (ich hypotézy) ustanovené v § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z. Prvostupňový orgán sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Pravdivosť a relevantnosť uvedeného potvrdzuje samotné znenie odôvodnenia rozhodnutia.
99. K argumentu účastníka konania, že úrad v konaní postupoval príliš mechanicky, keď pri vytykánych porušeníach konštatoval nesplnenie povinností na báze tzv. objektívnej zodpovednosti, odvolací orgán uvádza, že v priebehu správneho konania prvostupňový orgán pri hodnotení skutkového stavu veci postupoval v medziach objektívnej zodpovednosti, v zmysle ktorej vyvodil zodpovednosť voči účastníkovi konania z dôvodu, že boli kumulatívne splnené všetky znaky skutkovej podstaty príslušných správnych deliktov, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka. Zodpovednosť za spáchanie správneho deliktu je založená na objektívnom princípe, čo znamená, že sa posudzuje bez ohľadu na zavinenie. Fakticky ide o zodpovednosť za výsledok, pretože zavinenie nie je súčasťou skutkovej podstaty prejednávaných správnych deliktov. Odvolací orgán ďalej uvádza, že má za to, že prvostupňový orgán postupoval pri vydávaní rozhodnutia s dostatočnou starostlivosťou tak, aby zachoval čo najvyššiu mieru objektivity za účelom vydania zákonného rozhodnutia.
100. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol ustanovenia dotknutých právnych predpisov, z ktorých vychádzal pri konštatovaní porušenia zákona účastníkom konania a ktoré použil ako východisko pre kvalifikáciu správnych deliktov vo výroku rozhodnutia. Následne prvostupňový orgán s použitím správnej úvahy rozvinul výklad príslušných ustanovení zákona, na základe ktorých dospel k záveru preukázaného porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z.
101. Účastník konania v odvolaní uviedol, že rozhodnutie považuje za nezákonné z dôvodu rozporu so zásadami správneho trestania a ukladania pokút správnymi orgánmi ako takého. Odvolací orgán k uvedenému uvádza nasledovné.
102. Riadny chod spravodlivosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zaväzuje súdy a orgány verejnej správy na odôvodňovanie svojich rozhodnutí. Nepreskúmateľné rozhodnutia zakladajú protiústavný stav a tento postup je nezlučiteľný so zásadou spravodlivosti konania.
103. Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležité zdôvodnené.
104. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktorá mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci.

Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadaní zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Podrobiť správne uváženie súdnemu prieskumu je možné iba vtedy, ak správny orgán buď prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia, alebo voľné uváženie zneužil. Riadne odôvodnenie ukladanej pokuty v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol prvostupňový orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní pokuty presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky pokuty prihliadol. Výška uloženéj pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritéria pre určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny orgán povinný prihliadnuť (§ 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.). Navyše, vzhľadom k tomu, že ide o taxatívny výpočet, správny orgán je povinný, realizujúc správne uváženie o konkrétnej výške ukladanej pokuty, sa týmito hľadiskami zaoberať. Tieto hľadiská je potrebné zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 10 Asan 2/2016, z 24. januára 2018).

105. Prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy, skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. Odvolací orgán uvádza, že ustanovenie § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorého sa pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu, je obligatórnym ustanovením, ktoré ukladá povinnosť správneho orgánu pri zistení porušenia prihliadať nielen na poľahčujúce okolnosti, ale aj na priťažujúce okolnosti. Použitím *analogie iuris* postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva, prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (*ratio legis*).
106. Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Analogiou ustanovenia § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. správny orgán pri vydávaní rozhodnutia prihliada zakaždým, bez výnimky, na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a v žiadnom prípade nemôže ignorovať rozhodujúce skutočnosti, bez ohľadu na to, či sú v prospech alebo v neprospech účastníka konania.
107. Správnosť vyššie uvedeného potvrdzuje aj skutočnosť, že správny orgán hodnotí dôkazy na základe vlastnej úvahy, a to každý jednotlivý dôkaz samostatne a i vo vzájomnej súvislosti, podľa tzv. zásady voľného hodnotenia dôkazov a zistené skutočnosti premieta do svojho rozhodnutia. Odvolací orgán týmto poukazuje na zásadu materiálnej pravdy, ktorá je upravená najmä v ustanovení § 3 ods. 5 správneho poriadku, ďalej je konkretizovaná v jeho ďalších ustanoveniach a treba ju aplikovať spolu so zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku) a zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 správneho poriadku), ktoré sú jej základom. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, teda subsumuje

aj požiadavku zistiť úplný a presný stav veci bez ohľadu na to, či svedčí v prospech alebo neprospech účastníka konania.

108. Prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že preskúmal všetky podklady potrebné pre zistenie skutočného stavu veci a dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z.
109. Prvostupňový orgán pri určovaní výšky pokuty vzal do úvahy skutočnosť, že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti, za dodržiavanie ktorých zodpovedá, a to spôsobom a v lehotách určených zákonom, pričom je ďalej povinný sledovať všetky zmeny v príslušných všeobecne záväzných právnych predpisoch.
110. Prvostupňový orgán zároveň uviedol, že účastník konania je držiteľom povolenia na predmet podnikania elektroenergetika s rozsahom podnikania distribúcia elektriny. Podmienkou pre vydanie povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti distribúcia elektriny je určenie zodpovedného zástupcu, ktorý zodpovedá za odborné vykonávanie povolenej činnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a zákona č. 251/2012 Z. z., to znamená, že účastník konania má mať ustanovenú odborne spôsobilú osobu, ktorej úlohou je vykonávať regulovanú činnosť v súlade s platnou legislatívou. Účastník konania tým, že disponuje povolením na distribúciu elektriny, sa zaručuje ku konaniu, ktoré by malo korešpondovať s určitým stupňom odbornosti, ktorý nemôže byť na úrovni laického prístupu. Cieľom inštitútu zodpovedného zástupcu je zabezpečiť odborný výkon podnikania prevádzkovateľa distribučnej sústavy v oblasti energetiky.
111. Prvostupňový orgán v prípade správneho deliktu podľa prvého bodu výroku rozhodnutia zohľadnil, že účastník konania nepristúpil k náprave protiprávneho stavu a to aj napriek skutočnosti, že oznámením o začatí správneho konania bol upozornený na porušenie platnej právnej úpravy.
112. Prvostupňový orgán v prípade správneho deliktu podľa druhého bodu výroku rozhodnutia zohľadnil, že účastník konania pristúpil k náprave protiprávneho stavu tým, že dodatočne predložil úradu návrh ceny.
113. Prvostupňový orgán prihliadol na čas trvania protiprávneho stavu. Protiprávny stav v prípade správneho deliktu podľa prvého bodu výroku rozhodnutia trvá od 01. septembra 2022 a v prípade správneho deliktu podľa druhého bodu výroku rozhodnutia trval 1 deň.
114. Aj napriek skutočnosti, že v prípade správnych deliktov podľa prvého a druhého bodu výroku rozhodnutia ide o administratívnu povinnosť, prvostupňový orgán uviedol, že konanie o cenovej regulácii, v ktorom úrad schvaľuje regulovanú cenu a podmienky jej uplatnenia, predstavuje základný nástroj úradu na dosiahnutie účelu regulácie, a to transparentným a nediskriminačným spôsobom zabezpečiť dostupnosť tovarov a s nimi súvisiacich regulovaných činností za primerané a konkurencieschopné ceny. Teda nepredloženie návrhu ceny podľa § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z. negatívne ovplyvnilo výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z. v oblasti cenovej regulácie.
115. Ďalej prvostupňový orgán ako príťažujúcu okolnosť vyhodnotil skutočnosť, že účastník konania sa dopustil správnych deliktov opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty, a to rozhodnutia č. 0120/2021/K z 18. novembra 2021 o uložení pokuty vo výške 1 300,- eur, ktoré nadobudlo právoplatnosť 06. decembra 2021,

to znamená, že prvostupňový orgán vzal do úvahy skutočnosť, že účastník konania bol upozornený na dodržiavanie platných právnych predpisov v oblasti regulácie sieťových odvetví a aj napriek tomu sa dopustil opakovane správnych deliktov.

116. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že prvostupňový orgán sa pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú významný vplyv na rozhodovanie o výške uloženej sankcie, medzi ktoré patria najmä zákonné kritériá ustanovené v § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z.
117. Odvolací orgán k argumentu účastníka konania, že skutočnosť, že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti a že určenie zodpovedného zástupcu nepredstavujú priťažujúce okolnosti, uvádza, že sa stotožňuje s názorom prvostupňového orgánu, ktorý v rozhodnutí prihliadol na skutočnosť, že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti a že podmienkou pre vydanie povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti distribúcia elektriny je určenie zodpovedného zástupcu, ktorý zodpovedá za odborné vykonávanie povolenej činnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a zákona č. 251/2012 Z. z., to znamená, že účastník konania má mať odborne spôsobilú osobu, ktorej úlohou je vykonávať regulovanú činnosť v súlade s platnou legislatívou a sledovať všetky zmeny v príslušných všeobecne záväzných právnych predpisoch. Účastník konania tým, že disponuje povolením na dodávku a distribúciu elektriny, sa zaručuje ku konaniu, ktoré by malo korešpondovať s určitým stupňom odbornosti, ktorý nemôže byť na úrovni laického prístupu. Cieľom inštitútu zodpovedného zástupcu je zabezpečiť odborný výkon podnikania prevádzkovateľa distribučnej sústavy v oblasti energetiky. Uvedená skutočnosť sa nepovažuje za priťažujúcu okolnosť, pretože ide o zákonnú povinnosť účastníka konania, avšak správny orgán je povinný pri rozhodovaní zhodnotiť všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na výšku uloženej pokuty. Odvolací orgán je toho názoru, že prvostupňový orgán správne poukázal na povinnosť účastníka konania mať určeného zodpovedného zástupcu, ktorý je povinný zabezpečiť odborný a právom aprobovaný výkon regulovanej činnosti prevádzkovateľa distribučnej sústavy, a ktorý je povinný okrem iného sledovať zmeny v platnej právnej úprave a v nadväznosti na ne usmerniť výkon regulovanej činnosti prevádzkovateľa distribučnej sústavy. Odvolací orgán zároveň k argumentom účastníka konania dodáva, že nie všetky subjekty podnikajúce v energetike majú povinnosť ustanoviť zodpovedného zástupcu. Teda prvostupňový orgán poukázal na túto skutočnosť v prípade účastníka konania na základe princípu individualizácie trestu. Obdobne odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán poukázal na povinnosť účastníka konania plniť si povinnosti, ktoré mu vyplývajú z právnej úpravy upravujúcej oblasť regulácie sieťových odvetví, čo nemožno považovať za priťažujúcu okolnosť, pretože ide o zákonnú povinnosť účastníka konania. Odvolací orgán uvádza, že sa stotožňuje s tým, že prvostupňový orgán poukázal na povinnosť účastníka konania plniť si povinnosti, ktoré mu vyplývajú z právnej úpravy, pretože už len samotná skutočnosť, že určité ľudské konanie, správanie, je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť.
118. Účastník konania ďalej v odvolaní uviedol, že rozhodnutie je nepreskúmateľné z dôvodu chýbajúceho vysporiadania sa so zákonnými kritériami rozhodnými pre určenie výšky pokuty, najmä s možnými následkami porušenia povinností. Účastník konania uviedol, že v rozhodnutí absentuje akýkoľvek objektívny proces identifikácie spôsobených následkov. Odvolací orgán uvádza, že uvedené tvrdenie účastníka konania sa nezakladá na pravde. Odvolací orgán poukazuje na skutočnosti uvedené vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia, pričom opakovane uvádza, že prvostupňový orgán sa pri rozhodovaní

vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú významný vplyv na rozhodovanie o výške uloženej sankcie, medzi ktoré patria najmä zákonné kritériá ustanovené v § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z. Odvolací orgán má za to, že prvostupňový orgán v rozhodnutí dostatočným a jednoznačným spôsobom zhodnotil následky protiprávneho stavu, pričom odvolací orgán sa s uvedeným v plnej miere stotožňuje.

119. K argumentom účastníka konania, že prvostupňový orgán v rozhodnutí neuviedol v dôsledku čoho považuje uloženie pokuty za primeranú, odvolací orgán uvádza nasledovné.
120. Prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol, že uloženie úhrnnú pokutu za porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z. vo výške 1 950,- eur, ktorá je na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, považuje za primerane represívne a dostatočne preventívne opatrenie voči účastníkovi konania. Prvostupňový orgán pri určení pokuty prihliadol aj na ustálenú judikatúru, t. j. aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušeniu zákonných povinností, a zároveň aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchané správne delikty. Preventívna úloha postihu nespočíva iba v účinku proti účastníkovi konania (individuálne pôsobenie). Postih musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iných nositeľov rovnakých zákonných povinností (generálne pôsobenie); tento účinok potom môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvozený. V prípade, že ide o finančný postih, musí byť tento citeľný v majetkovej sfére delikventa, a teda musí v sebe obsahovať aj zložku represívnu.
121. Odvolací orgán dodáva, že čo sa týka určenia výšky úhrnnej pokuty za porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z., prvostupňový orgán tak rozhodol po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a následkov porušenia povinností. V odôvodnení rozhodnutia sa prvostupňový orgán zaoberal všetkými skutočnosťami významnými pre určenie výšky úhrnnej pokuty, zhodnotil skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania a v súlade s kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy pristúpil k uloženiu úhrnnej pokuty, ktorú považuje za primeranú zisteným porušeniam zákona. S poukazom na aplikáciu ustanovenia § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. úrad postupuje v konaniach o uložení pokuty v súlade so zásadami deklarovanými v správnom poriadku, t. j. dbá o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Rozhodovacia činnosť úradu rovnako korešponduje aj s precedenčnou zásadou, ktorá je deklarovaná v čl. 13 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Taktiež prvostupňový orgán postupoval striktne v zmysle čl. 1 Odporúčania Výboru ministrov č. R (91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného Výborom ministrov 13. februára 1991 „správne sankcie a podmienky, za ktorých môžu byť použité, ustanoví zákon“. Teda prvostupňový orgán postupoval v súlade so zásadou *nullum crimen, nulla poena sine lege*, pretože v ustanovení § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. je deklarované určité, jasné a presné vyjadrenie skutkovej podstaty správnych deliktov a taktiež uzavretý (taxatívny) výpočet sankcií, ktoré možno za správne delikty uložiť regulovanému subjektu, zahŕňajúci nielen druh sankcie (pokuta), ale aj jej sadzbu a kritériá správnej úvahy orgánu pri určení jej rozpätia.

122. Odvolací orgán ďalej uvádza, že prvostupňový orgán bol povinný v zmysle ustálenej judikatúry uložiť účastníkovi konania pokutu za porušenia platnej právnej úpravy tak, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušeniu zákonných povinností, a aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchané správne delikty. Pokiaľ uložená pokuta nebude citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie jej preventívnej funkcie, a to jednak do vnútra vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným porušeniam, do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší právne predpisy, ale aj smerom navonok vo vzťahu k ostatným regulovaným subjektom a nositeľom rovnakých zákonných povinností, ktorých má odstrašiť od porušovania platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví.
123. Odvolací orgán na tomto mieste považuje za potrebné uviesť, že potreba účinne sankcionovať protiprávne konania naplňujúce skutkovú podstatu iných správnych deliktov vyplýva pre Slovenskú republiku taktiež z práva Európskej únie. V mnohých prípadoch totiž ide o postih za porušenie povinností uložených právnymi predpismi a prijatými na úrovni Európskej únie, a to buď priamo (nariadenia Únie) alebo nepriamo na základe vnútroštátnych právnych predpisov transponujúcich smernice. Súdny dvor Európskej únie pritom vždy zdôrazňuje povinnosť členských štátov postihovať porušenie povinností plynúcich z únieového práva dostatočne efektívnymi sankciami a zaistiť tak „užitočný účinok“ (l'effet utile) únieového práva. Uložené sankcie tak musia mať podľa Súdneho dvora Európskej únie dostatočne odradzujúci účinok, a to tak z hľadiska prípadnej recidívy zo strany samotného delikventa, ako aj z hľadiska ostatných subjektov (napríklad rozsudok Súdneho dvora zo 7. júna 1983, C-100/80 až 103/80, SA Musique Diffusion française a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev, bod 106).
124. Odvolací orgán uvádza, že cenová regulácia predstavuje dominantnú činnosť úradu, prostredníctvom ktorej úrad vytvára vhodné podmienky na vznik transparentného a nediskriminačného trhového prostredia a zároveň prijíma opatrenia, ktoré zaručujú odberateľom bezpečnú a spoľahlivú dodávku elektriny a s ňou súvisiace služby za spravodlivé ceny. Jednou z najdôležitejších úloh úradu v rámci regulácie sieťových odvetví je ochrana odberateľov, ktorí vystupujú v zmluvných vzťahoch s regulovanými subjektmi ako slabšia strana. Účastník konania svojím konaním obišiel zákonom č. 250/2012 Z. z. ustanovené povinnosti v rámci cenovej regulácie, a preto odvolací orgán považuje sankciu vo výške 1 950,- eur za sankciu represívnu, ale zároveň dostatočne preventívnu, aby sa uvedený stav už v budúcnosti neopakoval. Preto je potrebné takéto konanie trestať dôsledne a v rámci zákonných možností. Na tomto mieste odvolací orgán považuje za potrebné uviesť, že účastník konania sa dopustil spáchania správnych deliktov opakovaně do troch rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty, a to rozhodnutia č. 0120/2021/K z 18. novembra 2021 o uložení pokuty vo výške 1 300,- eur, ktoré nadobudlo právoplatnosť 06. decembra 2021. Ďalej odvolací orgán uvádza, že účastníkovi konania bola napadnutým rozhodnutím uložená tretia pokuta za dopustenie sa správnych deliktov v oblasti regulácie sieťových odvetví. Odvolací orgán má za to, že uložená úhrnná pokuta je primeraná počtu zistených porušení zákona č. 250/2012 Z. z., pričom pri jej ukladaní boli prvostupňovým orgánom zohľadnené všetky kritériá rozhodné pre ukládanie sankcií podľa zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že úrad vedie správne konania vo veci uloženia pokuty za totožné porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. aj s inými regulovanými subjektami, pričom výška uloženej pokuty za tie isté skutky je rovnaká resp. obdobná s prihliadnutím na aplikáciu ustanovenia § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.

125. Odvolací orgán v nadväznosti na vyššie uvedené uvádza, že výška uloženej úhrnnej pokuty bola dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená, prvostupňový orgán pri jej ukladaní nevybočil zo zákonných medzí. Uložená výška úhrnnej pokuty je riadne odôvodnená, a to vzhľadom na zákonné kritéria rozhodné na určenie výšky pokuty v zmysle § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z., boli prihliadnuté a riadne odôvodnené poľahčujúce resp. pritŕžujúce okolnosti. V danom prípade bola uložená sankcia, peňažná pokuta, plne v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom rozhodným pre určenie jej výšky.
126. Odvolací orgán má za to, že rozhodnutie je riadne odôvodnené a rozhodnutie má všetky zákonné náležitosti v zmysle § 46 a § 47 správneho poriadku. Odvolací orgán má ďalej za to, že vo veci bolo vykonané riadne dokazovanie, v zodpovedajúcom rozsahu, náležite bol zistený skutkový stav veci a prvostupňový orgán v rozhodnutí prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Rozhodnutie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a je v zodpovedajúcom rozsahu odôvodnené. Prvostupňový orgán sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre posúdenie veci, podrobne rozobral skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu, ktorý správne právne vyhodnotil.
127. Účastník konania v petite odvolania *žiada, aby odvolací orgán rozhodnutie zrušil a vec vrátil úradu na ďalšie konanie a rozhodnutie, eventuálne aby rozhodnutie zrušil a konanie zastavil.*
128. Prvostupňový orgán po preskúmaní všetkých podkladov potrebných pre zistenie skutočného stavu veci dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a pri ukladaní úhrnnej pokuty podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z. vo výške 1 950,- eur za porušenie povinností uvedených vo výroku rozhodnutia bol viazaný kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že prvostupňový orgán v rozhodnutí zhodnotil skutočnosti poľahčujúceho aj pritŕžujúceho charakteru a po ich zohľadnení rozhodol o výške uloženej sankcie, ktorá podľa názoru odvolacieho orgánu spĺňa svoju funkciu tak z hľadiska preventívneho ako aj represívneho. Odvolací orgán uvádza, že sankcia bola uložená na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, pretože uložená úhrnná pokuta predstavuje 1,95 percenta z maximálnej výšky sadzby, ktorej rozpätie je od 500,- eur do 100 000,- eur.
129. Prvostupňový orgán po vyhodnotení dôkazov a dôkladnom zvážení všetkých skutočností týkajúcich sa správneho konania nadobudol presvedčenie, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený, vierohodne preukázaný, a že pri rozhodovaní vo veci nič nezanedbal. Po vyhodnotení dôkazov dospel k záveru, že rozhodnutie v celom jeho kontexte zodpovedá všetkým požiadavkám právnych predpisov, ako aj judikatúre súdov, ktoré vyžadujú presné a jednoznačné vymedzenie spáchaných správnych deliktov tak, aby ich nebolo možné zameniť s inými, a racionálne a presvedčivo formulované odôvodnenie.
130. Odvolací orgán dospel k záveru, že prvostupňový orgán pri ukladaní úhrnnej pokuty účastníkovi konania náležite odôvodnil uloženie pokuty vo výške 1 950,- eur, prihliadol na spáchané správne delikty a nimi vyvolané následky, pričom zohľadnil všetky zákonom ustanovené kritériá, na ktoré je potrebné pri ukladaní pokuty prihliadať. Prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi oblasť regulácie sieťových odvetví a účastník konania v odvolaní nepredložil žiadne nové

dokumenty, ani neuviedol nové skutočnosti, ktoré by neboli známe prvostupňovému orgánu v čase vydania rozhodnutia, a ktoré by mali vplyv na jeho zmenu alebo zrušenie.

131. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, z čoho vychádzal pri vydávaní rozhodnutia o uložení úhrnnej pokuty a akými správnymi úvahami sa zaoberal pri uložení sankcie. Rozhodujúcim pre posúdenie závažnosti protiprávneho konania účastníka konania bol skutkový stav zistený prvostupňovým orgánom, z ktorého jednoznačne vyplýva, že došlo k zistenému porušeniu povinností podľa zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z.
132. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej úhrnnej pokuty a podľa jeho názoru pokuta vo výške 1 950,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj sadzbu pre uloženie pokuty za zistené porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z. (od 500,- eur do 100 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovaným porušeniam zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z.
133. Po preskúmaní postupu a rozhodnutia prvostupňového orgánu dospel odvolací orgán k záveru, že prvostupňový orgán riadne zistil skutkový stav veci, tento skutkový stav následne správne právne posúdil a verifikoval správne závery preukazujúce skutočnosť, že účastník konania nesplnil povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z. a svojim konaním naplnil skutkovú podstatu správnych deliktov identifikovaných vo výroku napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

V. Rozhodnutie odvolacieho orgánu

134. Odvolací orgán, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, uvádza, že má za preukázané, že prvostupňový orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Vydané rozhodnutie obsahovalo všetky predpísané náležitosti, t. j. obsahové a formálne náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku a samotný výrok bol formulovaný presne, určito a zrozumiteľne.
135. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a má za to, že úhrnná pokuta vo výške 1 950,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj zákonom stanovenú sadzbu (od 500,- eur do 100 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovaným porušeniam zákona č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z. v znení zákona č. 256/2022 Z. z. a v znení zákona č. 324/2022 Z. z.
136. Odvolací orgán zároveň upozorňuje účastníka konania, že úhrnnú pokutu uloženú prvostupňovým orgánom je povinný uhradiť do xx dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia na účet vedený v Štátnej pokladnici, číslo účtu xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx, KS xxxx, VS xxxxxxxx.

137. Odvolací orgán uplatnil svoju právomoc zhodnotiť kvalitu preskúmavaného rozhodnutia nielen z hľadiska jeho zákonnosti, ale aj z hľadiska jeho skutkovej a právnej správnosti. Pretože nezistil dôvody na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, postupoval v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku a odvolaním napadnuté rozhodnutie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, potvrdil a samotné odvolanie zamietol.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné a v súlade s § 59 ods. 4 správneho poriadku sa nemožno proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Jozef Holjenčík
predseda